

feladó: **Szabolcs Magyarody** <smcorvinus@gmail.com>
címezett:
titkos másolat:tudomanyos.rendorseg.pjt@gmail.com
 dátum:2018. január 23. 3:28
 tárgy:Fwd: Kik állnak emögött az elhomályosítás mögött?
 küldő:gmail.com
 hitelesítő:gmail.com
 biztonság: Normál titkosítás (TLS) [További információ](#)
 .Fontos a varázsgömbünk szerint.

Feladó: **Gabor Sauerwald** <robag@quickclic.net>
Dátum: 2018. január 22. 20:51
Tárgy: Kik állnak emögött az elhomályosítás mögött?
Címzett: Gabor Sauerwald <robag@quickclic.net>

Hogy az ujugrokat ne is említsük...

Sz.

Sent: January-21-18 11:36 PM

Subject: Kik állnak emögött az elhomályosítás mögött?

Balogh Sándor amerikában élő profszort ismerem.komoly történelmi tudással rendelkezik.

Kik állnak emögött az elhomályosítás mögött?

Amerikai egyetemi tanár vagyok (most nyugdíjas). Egyik osztályomban volt egy japán lány. Mikor megjegyeztem, hogy rokonok vagyunk, minden habozás nélkül vágta rá, „Igen, tudom.” Megkérdeztem, honnan tudta? Középiskolában tanulták! Melyik magyar középiskolában tanítják, hogy rokonok a japánok?

Az ENSZ-ben a japánok, kínaiak és dél-koreaiak úgy kezelik a magyarokat, mint testvérnép!

Így tehát, ha volt egy Shokotu nevű japán történész, ha nem, a japánok, koreaiak és kínaiak elismerik a rokonságot.

Dr. Balogh Sándor, Prof, emeritus

Igen Tisztelt Szerkesztő Úr!

Tulajdonképpen nekem nem illenék a magyar kérdésbe avatkoznom, miután japán fajú vagyok, és a japán nemzetiséghez tartozom akkor is, ha jelenleg, mint USA állampolgár, Argentínában élek. Miután azonban, midőn egy igen jó magyarbarátom átolvasásra átadott néhány magyar újságot és azok egyikében a – Vasárnapi Levélben – Dr. Farkas László és Magyar László urak valahogyan olyan tónust ütnek meg saját nemzetükkel szemben, mely az általam tisztelt és szeretett magyar „fajt” és „népet” teljesen előnytelenül állítja be, kérem, engedjék meg, hogy e történelmi kérdésekben néhány szót mondhassak.

Mi – néhányan – japán őstörténeti kutatók, abban a hitben nőttünk fel, hogy a világ legnemesebb nemzete és fajtája a „maya-r-a” magyar. (Kérem definíciómra nem a hitleri nominalizmust alkalmazni!) A „felkelő Nap” birodalmi ivadékainak hittük és hisszük Önöket, kedves magyar testvérek, akiket a történelmi karma messzire sodort el. Faji kiválóságukat és első szerepüket elismerve érkeztünk meg annak idején Budapestre magyarul tanulni a bölcs Imaoka Dzsúicsiró vezetése alatt.

Harminc év szemlélődése után ma meg kell állapítanom a következőket:

Hogy az ujjurokat ne is említsük¹.) Igaz magyar történelemírás sem a Habsburg-, sem a Horthy-korszak alatt nem létezett. A Habsburgok saját érdekükben elutasítottak mindent, ami az ősi eredetre utal. A Horthy-korszak illetékes szerve – a Teleki Pál Történelmi Intézet – saját nevelésű

céhbeli tudósai pedig – Hóman Bálint vezetésével – „átértékeltek” az amúgy is hiányos magyar történelmet a római katolikus egyház és a Habsburg-ház javára.

2.) A valóságos faji mithoszok alapján dolgozó történész (miképpen a görögöknél van) ebben a gárdában nem létezik, mert hogyan is értékelnék azok a mithoszok erejét és igazságát, akik a saját Nemzeti Krónikáik hitelét is lerontották!

Egyetlen dr. Farkas, vagy Magyar László tendenciájú (értsd: hajlamú) történész sem hivatkozik a Magyar Krónikákra.

Miután azonban a magyar nemzet, faj és nép – vagy nevezzék, ahogy akarják – történelmi kutatás szempontjából csak olyan elbírálás alá kell essen, mint a többi nemzet, faj és nép – kérdezem Önöktől, kedves magyar történész kartársak, hogy miért hivatkoznak mindig a saját fajuk determinációs (értsd: eredet) kérdéseiben a hitleri anomáliákra (értsd: félreértelmezésekre)...? Miért nem hivatkoznak a biblikus izraeli faji hasonlatosságokra...? Izrael faj, nép és nemzetség – tehát ugyanúgy a magyar, japán, görög, arab is faj, nép és nemzetség.

De miért nem oldják meg végre Önök – magyar tudósok – a Bibliában hemzsegő magyar elnevezések, nevek, földrajzi helyek problémáit? Innen, messziről jobban látszik az igyekezet is meg a hamisság is. Valóban a magyarfajta igen elkeveredett már. A „magyar” történetírás tudósai is ilyen kevert vérűek. Van: német-magyar, szláv-magyar, román-magyar, izraelita-magyar keveredésű történelemtudós is. Érdekes kívülről megállapítani azt, hogy ezek egyike sem az igaz magyar történetet kutatja, hanem a németek, szlávok, románok és izraeliták javára akarja a magyar történelem igazságait elferdíteni. Ezzel kapcsolatban csak egyetlen kérdést szeretnék intézni ezekhez a kartársakhoz és rajtuk keresztül minden magyarhoz.

Nevezetesen:

Miért van az, hogy a világ egyetlen nemzete a „magyar”, melynek származását, történelmét minden más népség elhomályosítani igyekszik...? Kik állnak emögött a homályosító érdekszövetség mögött...? Addig is, míg Önök erre válaszolni fognak, mi – japánok és az összes turáni törzsekhez tartozók, Pakisztántól Szibériáig és Hindukustól Burmáig – a

legősibb „egy nyelv” elemeit magtartó nyelven – „magyarul” írjuk „Ébresztőnk” csaknem 800 millió testvérünkhöz, és ezzel a „Magya Népnek, Fajnak és Nemzetségnek” akarunk a legősibb származásért és a sok ezeréves tradíciókért tiszteletet adni, még akkor is, ha Önök, magyarok, ezt a tényt erőszakkal megmásítani kívánják.

Egyet azonban tartson szem előtt minden magyar, még akkor is, ha történelemtudós: A „Nap” az Önök Istene is – keleten kél és nyugaton nyugszik. Őszintén bocsánatukat kérem, amiért ügyeikbe beavatkoztam, de néhány igaz magyarbarátom szolgálatára meg kellett tennem.

Buenos Aires, 1962. február 2. Shokotu Faisi dr. Ph.

(nyílt levél a a Bécsben megjelenő Vasárnapi Levél című újság szerkesztőjéhez) /Nemzeti Hírháló nyomán is/

...minden tisztelet japán testvéreinké, akik kiállnak mellettünk, és minden Hun-Turáni-Szkíta testvér mellett is, ilyen vészterhes időben....

Forrás: Magyar Világkép Kutató című folyóirat 2005. októberi száma közölte az Argentínában élő USA állampolgár, Shokotu Faisi japán professzornak a Bécsben megjelent „Vasárnapi Levél” szerkesztőjéhez 1962-ben írott nyílt levelét.

*Kultúrélet : a Vasárnapi Levél állandó melléklete / fel. szerk. Dittrich Imre
Megjelenés: Klagenfurt, Au.,: Dittrich Imre, 1956-1978*

1953-ig hivatalos magyar „menekültlelkész” volt az erdélyi származású csanádi egyházmegyés L Huillier Imre, rk. áldozópap. P. Dittrich Imre, a „Vasárnapi Levél” szerkesztője.

Tisztelettel:

Markotán Zoltán